

ΜΙΑ ΝΤΟΥΖΙΝΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

★

Angel Leiva (Αργεντινή)

ΒΡΟΧΗ

Στην πρασινή χώρα της φαντασίας
το θρεφός θυμάται

ένα παλιό λιμάνι
της νυχτας
όπου ποτέ δεν το καταλάθαν.

Juan Gelman (Αργεντινή)

ΝΙΚΗ

Σ' ένα βιβλίο ποιημάτων βουτηγμένο
στον κοσμο την θλιψη και τον ερωτα
τα παιδια μου ζωγραφισαν κιτρινες κυριες
ελεφαντες να τρεχουν πανω απο ομπρελλες κοκκινες
πουλια που σταματησαν στα συνορα της σελιδας
Πατησαν τον θανατο
η πελωρια γαλαζια γκαμιγλα γεριμενη
πανω σε μια καπνισμενη λεξη,
στην μοναξια των οστων μου γλυστρα ενα μαγουλο,
στον κυκεωνα της νυχτας ο αητος
Κυριαρχει.

Carlos Castro Saavedra (Κολομβία)

ΜΙΑ ΑΓΚΑΛΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Μπαινουνε τα παιδια στην αγκαλια μου
τα νοιωθω πιο κοντα τα φτερα τους τα ματια τα μεταξωτα.
Ο Carlos Eduardo, ο βασιλης των τετραδιων,
γαργαρο ποταμιακι του σχολειου του.
Ο Pablo, απο φωμι και απο χωμα, χαμογελα
και η γη με μιας καλωσυνευει.
Ο Santiago, των φεγγαριων της μοναξιας,
ο πιο θαυθα στις μανας του το γαλα
κυρης της σβουρας και των λουλουδιων
της μουσικης που ανθουν στο πατωμα.
Ο Dieguito, σαν κοκκος
ηλιου στα χερια μου. Μικροτερος
κι απ το καραδι που ονειρευτηκε στο χορταρι
μια σταγονα δροσιας.
Και η Gloria Ines, η τελευταια περιστερα